

Ac loitador Antón Vilar Ponte

Ben querido irman e amigo: Dempois de lida a súa carta, publicada no último número de "Galicia" coído temos a obriga e o dereito, de xustificar certas actitudes nosas e reutilizar algus conceptos que se desprenden da súa con respecto a nos.

Trata vostede, ou o menos interpretámo-lo así, de xustificar a súa coñdución política con respecto o ideal nacionalista. Quérenos faguer comprender vostede, que as súas autuanzas no campo republicano débense a unha causa de posibilidades, pra conseguir a mais pronta outenzón d'os nosos ancoos.

Pero non era mester, que vostede tratase de xustificar ante nos a súa posición política, posto que, nin por un soilo momento, se lle pasou pol-o pensamento a ninguén d-os que na Pوندال e n'AFOUCE figuramos, qu-elo impricase cambeo de frente na súa conciencia. Si n-algun momento, tivesemos que chegar a dubidar da reutilidade ideolóxica de Anton Villar Ponte, difícil sería que voltásemos a confiar en ninguén.

Si algunha vegada xuzgamos con crudeza certas posizos, non foi elo debido a que queiramos conservarnos en leiras pechadas, n' moito menos que intentásemos seguir ningun noxento "camiño real". Nin unha cousa nin outra.

Respeito o primeiro, elo obedeceu e obedece, a que, tratando de conservar o ideal nacionalista na súa maior pureza, e desexando pr-a nosa patria a maior chea de liberdades, doémos de que en certos momentos, se chegue a desvirtuar ises ancoos, hastra deixalos reducidos a cativas aspiracións.

Non estamos contra-o autonomismo galego nin contra ningunha orgaización que persiga iste ouxeto. Non podemos estalo, xa que sendo a nosa ansia o melloramento da Terra, un avante calquera no conqumnto d-as súas liberdades, ten de ser pra nos fondo motivo de ledicia. Si elo non é a nosa finaidá, pol-a outenzón da autonomía, daríamos tud-o noso alento y-esfuerzo. Pero iso non quita, pra que a tal coñquistista a consideremos somentes com-un paso adiante e nunca com-un fin.

A Sociedade Nacionalista Pوندال e como ela o seu orgao A FOUCE teñen definidas perfectamente a súa i-

deoloxía totalmente arredista. A liberdade integral de Galiza hastra converter a nosa Patria en Nación soberana a que ten dereito. Iste e o ideal que alenta as xentes que compomos iste grupo qu-eiqú loitamos pol-a Terra, con bastantes sacrificios por un lado e por outro, co-a insidia d-aquiles, que nos atopan un día igual a outro sin faguer ningunha cras de concesións.

A realización d'un movemento político con miras posibilistas, a outer ventaxas pra Galiza, queda pra vostedes, os qu-están ahí na Terra, e se poden decatar do qu-é mais comenente faguer asegun as circunstancias. Pero nos, qu-estamos eiqú a tontos milleiros de kilometros, nada nos toca mais que asistir con atención i-entusiasmos a tud-o que pol-o ben da Terra se faga. Ei seguir velando e loitando pol-a integridade do ideal Nacionalista.

No somos rexionalistas nin autonomistas por que o noso fin como vai dito, e ver a Galiza totalmente ceibe e dona de si mesma; pero tud-o que siñifica un paso cara-o conqumnto da nosa finaidá, ser-a collido por nos con ledicia e na súa axuda por nos as nosas forzas. O que si non queremos, e que se lle queira convencer o pobo que o fin do seu camiño é un d-ises puntos intermedeos; por que logo, cando novamentes se lle quixer faguer avanzar, voltariase mais difícil. A parte de que con razón se podería considerar defraudado.

Traballe cada cal como poida. Conquirase tud-o mais posibel pol-o da-que aquel foi o seu pensamento de tuga, pero non se perda de vista por mor d-as mais cercanas cousas, a definitiva reaida do nacionalismo: Galiza Ceibe.

En canto a ise noxento "camiño real" pode estar seguro o querido irman, de que tudos eiqú somos partidarios da República de Galiza.

Dempois d'ista expiración necesaria teña a seguranza que si un tanto intranxentes a veces co-aquiles que non saben conservar a liña d-un rexo ideal, temos a seguranza de poder contar nos entr-os bos e xenerosos.

Na esperanza que n-estas liñas, qued-espricada e xustificada a nosa conduta e posizón ideolóxica, reciba o meu saúdo e admirazón, seu e da causa, irman e amigo.

F. Lamas Barreiro.

FEITOS E VERBAS

A biblioteca que o sabio coengo, é eminente filólogo, don Anxel Amór Ruibál, deixa o morrer a Universidade Pontificia, ten uns catro mil volumes, todos eles dun gran valor.

As obras que deixa sin imprentar, o escrarecido crego galego, editaraas a devandita Universidade.

....

Así com-asi, certas industrias n' están tan atrasadas en Galicia.

O queixo que produce soamente a provincia de Lugo e de 4.693.432 kilos, e 1.095.580 kilos de manteiga.

Ademais produce esa provincia 73.406 kilos de queixo de cabra e 10.086 de ovelas.

....

Na fidalga vila de Noya, douse, según din o xornaes galegos, unha notable conferencia que estivo a cargo do notable escritor e rexo nacionalista R. Otero Pedrayo.

Parece que co-ese auto de outa cul-

tura, se escomeza na galeguísima vila noyesa unha laboura encaminada a voltar os esquencidos valores da Terra.

....

O "Centro Cultural Obrero" de Sada fixo entrega o gobernador civil da Cruña do pedido dun porto de refuxio pra os barcos de pesca, n-esa vila mariñeira.

Fai xa anos que Sada, o mesmo que outras vilas das rias altas, ven pedindo esa mellora tan xusta co-ma necesaria, e na Cruña com-a decote fanse os xordos.

....

A "Federación Agraria de Tuy" fixo publico un valedo manifesto, recordando o oito aniversario dos mortos de Sobredo, victimas do noxento caciquismo, que aínda non morreu en Galicia.

Outras agrupacións agrarias da provincia de Pontevedra, recordaron tamén a data, con difrentes autos de propaganda.

Badocos e Reacionarios

AVANZADOS —

Moitas vegadas, amigo leutor, terás-te atopado con individuos que maxinando seren avanzados e demócratas, en canto se lles fala de nazionalismo, contraen os nifres, estarrican o pescozo e din con un ar de sete ciencias:

—Fuxe, d-ahí; iso é un ideal pequeno e "retrógrado".

Pensa, amigo leutor, que o individuo que así razona é un badoco ou un reacionario, ou pode ser as dúas cousas a un tempo.

Si lles pides esplicacións saíran seguramente con aquiles tópicos revelidos e retirados xa da circulación pol-a moderna democracia universal:

—Os nazionalistas queren crear novas fronteiras; a patria é o mundo; a familia é a humanidade; idioma, chegará o tempo en que non ha de haber mais que un para tudol-os homes da terra".

E dimpois de haber esgrimido istos argumentos (¿) fican tan descansados maxinando que deixaron dito unha grande cousa; pero en realidade no dixeron ren: viven en Babia.

Son badocos, torpes, rudos, pois non saben que a patria non-a determinan os homes, sinón a Natureza.

Son reacionarios, porque querrían trocar a humanidade n-un coartel ou en un hospicio.

PATRIAS —

A patria, a verdadeira patria, ten por base a familia, e como cunxunto de familias, o pobo, e como cunxunto de pobos, a comarca, e como cunxunto de comarcas a patria, onde son unhos os mesmos costumes, a mesma lingua, iguales tradizos, igual hestórea, as mesmas ledicias e iguales tristuras. E istas patrias teñen o seu nome d'argento do Universo como o teñen os individuos dentro da sociedade, e nosoutros eiqú i-en tudol-os países somos e seremos galegos porque fumos nados e vivimos en Galiza.

Pretender afogar no nome de un universalismo istos grupos humanos, istas entidades ben definidas pol-a natureza, é sinxelamente reacionario e tiránico, e querer consagrar a obra despótica dos grandes estados, ladrós de pobos.

O tópicos da patria universal pode servir pra enganar mentalidades anémicas, pero non cerebros que pensen.

FEDERAZON UNIVERSAL —

Frente istos arcaísmos nosoutros opoñemos o ideal de unha Federación Universal pactada entre total-as nazionalidades, previamente libres, da terra.

Ista é a teoría perfectamente liberal, acentada por total-as escolas socialistas do mundo e reafirmada pol-a Terceira Internacional de Moscou.

Kropotkine reconece que pra chegar a emancipazón humán é preciso antes o recoñecimento pleno de tudal-as entidades naturais pol-os homes libremente constituídos.

Eliseo Reclús afirma que o día que cada grupo ou raza natural teña conqumnta a súa independencia, habera-se dado o grande paso pra chegar a paz universal.

Entón, os nazionalistas galegos, que traballamos pol-a independenzá de Galiza, non fagumos mais que labourar pol-a emancipazón humán.

Pol-o tanto, os que combaten o noso nazionalismo son, ademais de torpes e reacionarios, unhos esclavos conscientes, unha rémora pr-o progreso humán e un estorbo pra arrecadar a positiva paz universal.

R. I. C.

Reparto de Bizcoitos a Vainilla
Especialidade en Budín Inglés

CARAMELOS E BOMBONS

URBANO HERMIDA

GAONA 186

U. T. 60 - 2136

PRA PASAR BEN A VACACIOS

Hotel BOS AIRES

de XOSE A. MORADO

Avenida 18 de Julio 904 esq. Convención

MONTEVIDEO

Teléfono La Uruguaya 2582 Central

O mellor situado, con habitacións independentes e confortables.

Cociña de primeira, e variada tudol-os días.

PRECIO 6 PESOS m.n. ARG. POR PERSONA E POR DIA.

